

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/40/2021
Identifikačné číslo spisu: 1516010206
Dátum vydania rozhodnutia: 16.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1516010206.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému L. C. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) , písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na verejnom zasadnutí 16. novembra 2021 v Bratislave o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. mája 2020, sp. zn. 3To 2/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 12. mája 2020, sp. zn. 3To 2/2020, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12 a 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 285 písm. b) Trestného poriadku v prospech obvineného L. C..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. mája 2020, sp. zn. 3To/2/2020, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikazuje Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 26. novembra 2019, sp. zn. 2T/38/2016 uznal obvineného L. C. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) , písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

minimálne od mája 2015 do 2. decembra 2015 v mestskej časti Petržalka - Bratislava na rôznych miestach predával a zadovožoval psychotropné a omamné látky, a to konkrétne metamfetamín - pervitín,

ktorý si zadovážoval od doposiaľ neustálenej osoby, pričom zadovážený metamfetamín - pervitín a marihuanu ďalej odpredával, vymieňal za iné veci a zadovážoval bezplatne osobám L. B., L. D., B. Q., T. U., L. U., L. Q., L. T., G. C. a ďalším konzumentom drog, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zák. NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, zároveň bol za takýto čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 2T/188/2010 zo dňa 13.01.2011, právoplatný toho istého dňa, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľom podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) , ods. 4 Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu značky Sony XPERIA, čiernej farby, IMEI: 355179069545229. Obvinenému bol tiež podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V napadol odvolaním obvinený L. C.. Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil uvedený rozsudok okresného súdu a sám podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že obvineného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V zo 7. apríla 2016, sp. zn. 4Pv 484/15/1105 pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) , písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

minimálne od mája 2015 do 2. decembra 2015 v mestskej časti Petržalka - Bratislava na rôznych miestach predával a zadovážoval psychotropné a omamné látky, a to konkrétne metamfetamín - pervitín, ktorý si zadovážoval od doposiaľ neustálenej osoby, pričom zadovážený metamfetamín - pervitín a marihuanu ďalej odpredával, vymieňal za iné veci a zadovážoval bezplatne osobám L. B., L. D., B. Q., T. U., L. U., L. Q., L. T., G. C. a ďalším konzumentom drog, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zák. NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

naoľko dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom.

Proti rozsudku krajského súdu, ktorý bol príslušnému prokurátorovi doručený 7. júla 2020, obvinenému L. C. 2. septembra 2020, podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerka spravodlivosti“) 30. decembra 2020 na podnet námestníka generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku a to v neprospech obvineného L. C..

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľka po zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a vykonaných dôkazov konštatuje, že rozhodnutie krajského súdu vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol v podstatných okolnostiach nesprávne zistený. Poukázala na jednotlivé výpovede obvineného a svedkov s tým, že obvinený L. C. svoju obhajobu postavil na tom základe, že jednotlivým vo veci vypočutým svedkom síce predával nejakú látku, avšak táto nebola drogou - pervitínom a teda ich uvádzal do omylu.

Svedok L. B. pri svojich výpovediach v prípravnom konaní potvrdil, že si od obvineného chodil kupovať pervitín a popísal aj spôsob, ako v prípade kúpy drogy u obvineného postupovali, rovnako sa vyjadril k tomu, aký účinok mal u neho pervitín po požití, v konaní pred súdom už svoju výpoveď zmenil s tým, že neskôr zistil, že toto nebol pervitín, ale nejaká zmes. Obdobne v prípravnom konaní vypovedal aj svedok U., ktorý potvrdil, že si pervitín kupoval od obvineného a tiež popísal priebeh „nákupu“ drogy obdobne ako svedok B.. V podstate totožne vypovedal svedok aj v konaní pred súdom, kde potvrdil, že od obvineného kupoval pervitín a vyjadril sa aj k účinkom drogy, potvrdil, že išlo o pervitín, nakoľko tento kupoval aj od iných osôb, pričom účinky boli rovnaké. Svedkyňa L. U. sa v prípravnom konaní opakovane vyjadrila, že spolu s obvineným viackrát užívali drogu - pervitín, pričom tento od neho dostávala zadarmo. Na hlavnom pojednávaní zopakovala, že s obvineným spoločne fajčili pervitín a svoju výpoveď v podstate zmenila až potom, čo obvinený na hlavnom pojednávaní 18. apríla 2019 pripomenul, že svedkyni nikdy nedal pervitín, ale len náhradu, pričom uvedené vysvetlila tým, že si myslela, že ide o pervitín. Vo výpovedi v prípravnom konaní o predaji pervitínu obvineným, obdobne ako je uvedené, vypovedala aj svedkyňa L. Q., ktorá potvrdila, že L. C. jej opakovane predal pervitín a rovnako popísala aj spôsob predaja drogy. Uviedla, že u obvineného kúpila väčšie množstvo drogy a to aj s priateľom T. pričom k obvinenému chodilo kupovať drogy veľa ľudí z jej okolia. V konaní pred súdom však zmenila výpoveď, že aj napriek tomu, že si od obvineného kupovala pervitín opakovane, tento ju mal podvieť, nakoľko nešlo o pervitín, lebo jej z toho nič nebolo. Napriek tomu potvrdila, že si u obvineného drogy kupovať bola tak 6 až 7 krát. Svedok L. T. tiež v prípravnom konaní vypovedal, že pravidelne od obvineného kupoval drogu - pervitín a to opakovane v početných prípadoch a v konaní pred súdom vypovedal, že od obvineného nikdy drogy nekúpil, tieto mala kupovať len jeho priateľka Q., pričom ani o drogy nešlo, nakoľko látka nemala žiadny účinok. Svedok P. W. vo svojej výpovedi z prípravného konania poukázal na to, že nemal síce vedomosť o obvinenom ako o predajcovi drog, avšak tento ho párkrát ponúkol pervitínom, v konaní pred súdom však zmenil svoju výpoveď tak, že obvinený ho neponúkol pervitínom, ale nejakou zmesou, ktorá sa v tom čase miesto drog bežne vyskytovala a predávala. Svedok L. D. v prípravnom konaní jasne a zrozumiteľne popísal, že pervitín kupoval opakovane od osoby s prezývkou „J.“ (prezývka obv. C.), pričom popísal aj spôsob, akým pervitín kupoval. Rovnako sa vyjadril aj k prepisom hovorov a správ zo zaznamenatej telekomunikačnej prevádzky, kde potvrdil, že vždy išlo o predaj drog. Na hlavnom pojednávaní však tak, ako väčšina svedkov zmenil svoju výpoveď s ohľadom na kvalitu a účinky drogy. Uviedol, že obvinený mu predával nejakú zmes, ktorá mala len krátkodobé účinky. Svedkami, ktorí tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom potvrdili protiprávne konanie obvineného boli podľa dovolateľky B. Q. a G. C.. Títo svedkovia tak v prvotných výpovediach ako aj vo výpovediach pred súdom opakovane potvrdzovali, že obvinený im predával pervitín. Rovnako sa vyjadrovali k účinkom danej drogy, pričom obaja vedeli tento účinok spoľahlivo identifikovať a to s ohľadom na to, že boli dlhodobými konzumentmi drog a kupovali si pervitín aj od ostatných osôb. Účinky pervitínu od obvineného boli podľa nich rovnaké ako od iných osôb. Svedok Q. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dokonca odporoval obvinenému v tom smere, že pokiaľ by mu predával zmes MSM a kofeínu, toto by určite spoznal, nakoľko chuť kofeínu pozná a s MSM sa nestretol. Bol presvedčený, že sám ako dlhodobý užívateľ pervitínu by rozdiel spozoroval. Ostatní vo veci vypočutí svedkovia v podstate od počiatku nepotvrdili, že by boli konzumentmi drog, resp. že by od obvineného nakupovali drogy, pričom niektorí z nich potvrdili, že o obvinenom bolo známe, že drogy predáva.

Podľa dovolateľky krajský súd vo svojom rozhodnutí primárne hodnotil vierohodnosť svedkov hovoriacich v neprospech obvineného, pričom sa vôbec nezaoberal výpoveďami svedkov, ktorí podstatne menili svoju výpoveď pred súdom oproti svojim výpovediam v prípravnom konaní. Práve v prípade svedkov, ktorí menili svoje výpovede, bolo badať podstatné rozpory v ich výpovediach a tými sa súd vôbec nezaoberal. Takmer všetci vo veci vypočutí svedkovia boli a sú osobami dlhodobo závislými od tzv. „tvrdých“ drog - pervitínu, niektorí aj od heroínu a iných drog, u ktorých je veľký predpoklad, že pre svoju závislosť sú ochotní pomôcť osobe, ktorá im drogy opakovane poskytna a zabezpečila. Je pritom potrebné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa v tom, že by bol nelogickým postup daných svedkov v tom smere, že aj napriek nekvalitnému zloženiu, resp. nedostatočným účinkom drogy, ktoré mali od obvineného, sa k nemu opakovane a to v početných prípadoch vracali pre ďalšiu dávku a boli

ochotní za ňu zaplatiť. Išlo o osoby, ktoré boli dlhodobo na pervitíne závislé a ktoré jeho účinky poznali.

Dovolateľka poukázala tiež na fakt, že v prípade obhajobnej argumentácie obvineného je potrebné dodať, že tento svoju obhajobnú taktiku počas celého prípravného konania neprezentoval. Až po uzavretí vyšetrovania a po podaní obžaloby, kedy mal dostatočné informácie o dôkazoch, ktoré hovorili v jeho neprospech, prišiel s obhajobou v takom znení, ktorú svedkovia mohli využiť v jeho prospech. Ďalej poukázala na záznamy z telekomunikačnej prevádzky medzi obvineným a osobami svedkov, ktoré poukazovali na rovnaký postup pri predaji drog. Svedkovia najprv telefonicky resp. sms správami kontaktovali obvineného ohľadom možnosti kúpy drog a konkrétnej sumy, ten im následne odpovedal, či drogy má alebo nemá k dispozícii a oznámi, kedy môžu prísť.

K názoru krajského súdu, že konkrétne v tomto prípade vystupuje požiadavka na preukázanie toho, že distribuovaná látka svojou kvalitou a koncentráciou je spôsobilá vyvolať účinky predpokladané v § 130 ods. 5 Trestného zákona, ešte viac do popredia, vzhľadom na zvolený spôsob obrany, poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to uznesenie sp. zn. 4Tdo 79/2016 zo 14. decembra 2016 s tým, že je zrejmé, že pre preukázanie spáchania drogovej trestnej činnosti spočívajúcej nielen v zadovážovaní a prechovávaní drogy ale aj v prípade predaja, nie je nevyhnutne potrebné a fyzické zaistenie konkrétnej drogy. Vykonané dokazovanie jednoznačne preukazuje, že obvinený si zadovážil, prechovával a následne aj predával psychotropnú látku - pervitín. U obvineného boli pozitívne prítomné psychoaktívne látky v krvi - a to kofeín, amfetamín a metamfetamín a tiež na steroch z pravej a ľavej ruky. Z dokazovania teda vyplynula tiež skutočnosť, že obvinený prichádzal do kontaktu s drogou - pervitínom.

Z uvedených dôvodov ministerka spravodlivosti navrhla, aby najvyšší súd

1) Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/2/2020 z 12. mája 2020, bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 285 písm. b) Trestného poriadku a § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného poriadku v prospech obvineného L. C..

2) Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/2/2020 z 12. mája 2020 zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

3) Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikáže Krajskému súdu v Bratislave aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa vyjadril prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry poukazujúc na skutočnosť, že dovolanie bolo podané na základe podnetu generálneho prokurátora SR a s týmto sa stotožňuje.

Obvinený L. C. v písomnom vyjadrení k dovolaniu ministerky spravodlivosti prostredníctvom obhajcu považoval rozsudok krajského súdu za zákonný a správny a dovolanie ministerky spravodlivosti za nedôvodné.

Poukázal na to, že dovolateľka sa mýli, ak uvádza, že obvinený svoju obhajobnú taktiku použil až v konaní pred súdom, z dôvodu odhalenej obhajoby. Poukázal na sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorú predložil vyšetrovateľovi 9. decembra 2015, v ktorej uviedol, že žiadne drogy nepredával a išlo výlučne o zmes chemických látok na báze kofeínu a ďalších prímiesí. Jeho obhajobou sa zaoberal i dozorový prokurátor vo svojom uznesení o zamietnutí sťažnosti.

Tiež poukázal na záznam telekomunikačnej prevádzky mobilného telefónu, pričom zákonnosť uvedeného dôkazu namietal už v prípravnom konaní a dôvody týchto námietok zopakoval a uviedol, že nemal žiadnu možnosť sa brániť tvrdeniu polície, že zadovážené odposluchy svedčia v jeho neprospech a naopak,

nemal žiadnu možnosť preukázať, že poskytnuté a odtajnené odposluchy sú kompletne a medzi nimi sa nachádzajú i tie, ktoré by priamo dokázali, že pervitín nepredával.

Dôvody uvedené v dovolaní považuje za vágne, všeobecné, nepreukázané a vzhľadom na zistenú dôkaznú situáciu nebolo podľa neho možné prijať spoľahlivý záver o tom, že sa dopustil žalovaného skutku, nesvedčí proti nemu nájdená omamná látka, jednoznačné, nepochybné a pravdivé výpovede svedkov, i nezákonné narábanie s odposluchmi a rozsudok odvolacieho súdu je teda zákonným a spravodlivým. Navrhol preto dovolanie ministerky spravodlivosti SR zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané ministrom spravodlivosti ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, na podnet osoby, ktorej zákon právo na podanie dovolania nepriznáva, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodov dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia. Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolania podľa § 382 Trestného poriadku najvyšší súd viazaný jeho dôvodmi (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) preskúmal následne zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podala ministerka spravodlivosti dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, a zistil, že uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku je v posudzovanej veci daný.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Pokiaľ ide o dôvody dovolania, úvodom považuje najvyšší súd za potrebné k veci najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že ministerkou spravodlivosti uplatnený dovolací dôvod, a síce, že právoplatné rozhodnutie vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, bude naplnený aj vtedy, ak súd pri hodnotení zákonne získaných dôkazov neprihliadne a nevysporiada sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho dospeje k nesprávnym skutkovým záverom. O správnych skutkových zisteniach totiž možno hovoriť, len ak tieto majú oporu vo vykonaných dôkazoch a sú logickým vyústením ich dôkladného zváženia.

V preskúmvanej veci krajský súd hodnotil dôkazy nasledovne:

„Vychádzajúc komplexne zo všetkých vykonaných dôkazov, po ich posúdení jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, dospel krajský súd k názoru, že vina obvineného nebola v tomto konaní spoľahlivo preukázaná. Aplikujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov upravenú v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorá je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, vyslovuje krajský súd záver, že aj po vykonaní všetkých navrhnutých dôkazov, smeruje voči obžalovanému len veľmi vážne podozrenie, že jeho konanie opísané v skutkovej vete napĺňa obligatórne znaky žalovaného obzvlášť závažného zločinu, avšak nejde o jednoznačný záver o spáchaní trestného činu. Pochybnosti naďalej pretrvávajú v otázke, či látka, ktorú obžalovaný iným závislým osobám predával, svojimi vlastnosťami spĺňa zákonné kritéria psychotropnej látky zaradenej v zmysle zák. č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a či je vzhľadom na obsah účinnej látky spôsobilá vyvolať účinky predpokladané ustanovením § 130 ods. 5 Trestného poriadku.“

Je nutné konštatovať, že ak by krajský súd skutočne starostlivo prihliadol na všetky pre rozhodnutie podstatné okolnosti jednotlivito i v ich súhrne a nehodnotil ich selektívne, nemohol by dospieť k tak presvedčivému záveru, že skutok nie je trestným činom.

V tomto smere je nutné poukázať v prvom rade na to, že z výpovedí svedkov je nevyvrátiteľne preukázané, že obvinený bol známy, ako diler drog - možno pritom poukázať na výpovede svedkov - L. D., L. U., G. C., L. Q., L. T., L. B., T. U..

Pokiaľ ide o pochybnosti, či a čo vlastne obvinený predával svedkom, krajský súd nedostatočne vyhodnotil výpoveď svedka B. Q., ktorý ale jednoznačne uviedol, že obvinený mu predával pervitín v množstve 2-3 čiarky, jedna čiarka bola za 10 eur. Opísal, ako prebiehal predaj drog s tým, že svedok bol v minulosti konzumentom drog. Túto chodil kupovať výlučne k obžalovanému, predtým bral drogy asi 5 rokov. Vždy látka, ktorú kupoval mala tú istú chuť, farbu to malo inú, ale nebolo to seknuté - nebol to teda pervitín a MSM, pretože nevie aké má MSM účinky, avšak obžalovaný mu predával pervitín. Svedok tiež opísal účinok, aký u neho droga kúpená od obvineného mala s tým, že aj s obvineným si dával drogu spoločne v pivnici, obvinený to pripravoval. Na svojej výpovedi a tvrdeniach zotrval aj na hlavnom pojednávaní a minimálne tento svedok jednoznačne usvedčuje obvineného z predaja drogy.

Krajský súd pomerne rozporne na jednej strane uviedol, že boli vypočutí svedkovia, ktorí tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zotrvávajú na tom, že si u obvineného objednali pervitín, tento im aj predal a nič podozrivé si na drogách od neho nevšimli, účinkoval ako vždy (okrem už spomenutého svedka B. Q., aj svedkovia P. W. a G. C.), na strane druhej uviedol, že výpovede svedkov neposkytujú dostatočne presvedčivý a jednoznačný podklad pre uznanie viny obvineného, keďže z výpovedí viacerých svedkov vyplýva, že mali výhrady voči vlastnostiam a účinku drog. Nie je pritom zřejmý dôvod, pre ktorý krajský súd „povýšil“ výpovede svedkov, ktorí neposkytujú dostatočne presvedčivý a jednoznačný podklad pre uznanie viny nad výpovede svedkov, ktorí jednoznačne obvineného usvedčujú. Možno dať za pravdu dovolateľke, že krajský súd hodnotil primárne vierohodnosť svedkov hovoriacich v neprospech obvineného, pričom však sa nezaoberal výpoveďami svedkov, ktorí podstatne zmenili svoju výpoveď pred súdom oproti výpoveďiam z prípravného konania s tým, že práve v týchto výpoveďiach bolo badať podstatné rozpory. Nie nezanedbateľnou skutočnosťou je však tiež fakt, že takmer všetci vo veci vypočutí svedkovia boli a sú osobami dlhodobo závislými od „tvrdých“ drog, pričom záver okresného súdu, že títo svedkovia by napriek nekvalitnému zloženiu, resp. nedostatočným účinkom drogy, ktorú mali od obvineného, by sa k nemu opakovane a v početných prípadoch a po pomerne dlhé obdobie nevracali pre ďalšiu dávku.

Fakt, že obvinený bol známy ako osoba predávajúca drogu nemôže spochybníť ani skutočnosť uvádzaná krajským súdom, že u obvineného neboli pri zadržaní zaistené žiadne drogy a s negatívnym výsledkom skončila aj prehliadka jeho tela a iné úkony, napr. domová prehliadka, prehliadka bicykla a pod. Najvyšší súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach ustálil, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji omamnej a psychotropnej látky môže dôjsť aj bez toho, aby bola taká látka fyzicky zaistená. Pre odsúdenie páchatel'a a pre preukázanie spáchania drogovej trestnej činnosti nie je potrebné (samozrejme pri existencii „kvalitnej“ dôkaznej situácie) aj fyzické zaistenie konkrétnej drogy v prípade, ak ostatné vo veci vykonané dôkazy je možné bezpečne vyhodnotiť tak, že páchatel' tieto mal v dispozícii, držbe a tieto napr. predával. V danom prípade z výpovedí svedkov jednoznačne vyplýva, že obvinený bol známy ako drogový diler - nie je to zřejmé len z ojedinelej výpovede, či ničím nepodložených viacerých výpovedí.

Aj tieto okolnosti, na ktoré síce okresný súd prihliadol, avšak krajský súd ich nepovažoval za relevantné, ale nasvedčujú tomu, že obvinený neoprávnene zadovážil, predával a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku. Vo svetle uvedeného tak záver krajského súdu, že skutok, ktorý sa kladie obvinenému za vinu nie je trestným činom, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, keďže pri ich hodnotení sa odvolací súd dôsledne nevysporiadal so všetkými pre rozhodnutie podstatnými okolnosťami.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že na podklade dovolania ministerky spravodlivosti podaného v neprospech obvineného L. C. vyslovil, že napadnutým rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12 a § 285 písm. b) Trestného poriadku, a to v prospech obvineného. Preto tento rozsudok zrušil a súdu prvého stupňa prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.